

overhovedet muligt i forbindelse med disse afhøringer.

Jeg ved også, at Rigsadvokaten derfor vil følge udviklingen på det område meget nøje, ligesom jeg også selv agter at følge anklagemyndighedens erfaringer med de nye retningslinjer meget tæt. Jeg har i den forbindelse bedt Rigsadvokaten om inden årets udgang at give mig en redegørelse for, hvordan de nye retningslinjer fungerer i praksis.

Det ændrer dog ikke på det forhold, at jeg, såfremt ordningen undervejs viser sig at give anledning til problemer, vil orientere Folketinget herom, ligesom jeg er parat til at tage de nødvendige skridt for at løse de evt. opståede problemer.

Jeg finder derimod ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at iværksætte initiativer på grundlag af det beslutningsforslag og af det, som beslutningsforslaget nævner, og jeg ser frem til senere ved årets udgang at modtage Rigsadvokatens redegørelse for, hvordan ordningen fungerer.

Sandy Brinck (S):

Folketinget og Folketingets Retsudvalg har inden for de seneste måneder diskuteret spørgsmålet om afhøring af sexmisbrugte børn på baggrund af Højesterets kendelser, sådan som ministeren just har redegjort for.

Jeg håber derfor ikke, at vi behøver at diskutere magtdeling mellem os som lovgivere og domstolene. Jeg fornemmer, at de fleste af os har den fornødne respekt for Højesteret som øverste domstolsmyndighed og dennes kompetence samt opgaver i et retssamfund.

Jeg tror heller ikke, vi behøver at diskutere et dybtfølt ønske om, at afhøringer af børn, der har været udsat for seksuelle krænkelse, skal foregå så skånsomt som muligt. Og her er det værd at bemærke, at Højesteret stadfæster den praksis, man har brugt, med videoafhøringer af børn, i stedet for at barnet skal med i retssalen. Vi mener i Socialdemokratiet, at det er vigtigt og glædeligt, at Højesteret har blåstemplet denne mere skånsomme afhøringsform.

Diskussionen drejer sig helt konkret om, hvorvidt den mistænkte eller sigtede skal have mulighed for at overhøre afhøringerne fra et andet rum, et såkaldt monitorrum, og en konkret vurdering af, om barnet skal vide, at den eventuelle krænker følger afhøringerne. Det er her værd at hæfte sig ved, at Højesteret ikke tager stilling til, om barnet generelt skal være

orienteret, men netop henviser dette til en konkret vurdering.

Det politiske spørgsmål er altså: Er det til barnets bedste, at sigtede eller mistænkte også sidder i et andet rum, monitorrummet, dér, hvor der i dag sidder en forsvarer, en anklager, barnets bisidder.

Der kan føres argumenter begge veje. På den ene side kan man sige, at det tilføjer et ekstra pres på barnet. På den anden side kan man sige, at det modvirker et ekstra pres, der vil komme ved en eventuel genindkaldelse af barnet. Og jeg skal ikke her stå at foregive, at vi i den socialdemokratiske gruppe er skrāsikre på dette punkt, men vi kan se fordelene i, at tvivls-spørgsmål og præciseringsspørgsmål til barnets forklaring kan stilles og besvares inden for samme afhøring og derved undgå, at man skal genindkalde.

I Socialdemokratiet er vi altså umiddelbart fortrøstningsfulde over for, at den nye praksis kan medføre en mere skånsom proces for barnet. Men jeg siger umiddelbart, fordi spørgsmålet egner sig meget dårligt til firkantede og stål-faste holdninger, og derfor er vi meget tilfredse med, at justitsministeren på egen foranledning har givet udtryk for, at han vil følge området ganske tæt og orientere Folketinget om erfaringerne.

Den anden side af sagen er den sigtedes ret-tigheder, og hvor mange følelser der end må være i vurderingen af disse modbydelige sager, så må vi ikke blive blinde for det retssikker-hedsmæssige aspekt. En retsstat måles immer-væk på, hvordan man behandler de groveste, mest betændte forbrydelser, og her må vi ikke lade følelserne løbe af med os. Det er et almindeligt retsprincip, at beviserne fremstår umid-delbare, og at man også fra tiltaltes side har ret til at belyse bevisets stilling.

Vi er i den socialdemokratiske gruppe til-fredse med, at Højesteret har blåstemplet vi-deoafhøringer af børn. Vi respekterer den rets-sikkerhedsmæssige balance, der må ligge i en retssag, og vi tror, det kan være en fordel for barnet, at man kan have hele afhøringen på en gang frem for at skulle genindkalde. Og samti-dig er vi så tilfredse med, at justitsministeren følger området tæt.

Socialdemokratiet kan på den baggrund ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag, men vi deler den optagethed, jeg oplever vi alle har af disse ømtålelige sager, nemlig at det skal foregå